

KARIN BROER

Pleegde het Haagse raadslid Ahmet Daskapan een coup, zoals dagblad Trouw berichtte, om zijn eigen voorstellen erdoor te krijgen? Waar komt de raadselachtige toename van 250 nieuwe leden in een paar maanden tijd vandaan?

FOTO: MIEKE SCHLAWAN

Ahmet Daskapan (r) en Jaap de Jong

aags raadslid Daskapan overvalt zijn mede-GroenLinkers op nieuw' stond er op 25 mei in Trouw. Met daaronder het verhaal dat Ahmet Daskapan zijn voorstel erdoor kreeg dankzij de steun van veertig nieuwe leden die als Pavlov-hondjes de stemkaart omhoog hielden als Daskapan dat deed. Dat klopt niet, zegt iedereen. Maar wat er wel gebeurde op die vergadering op 23 mei?

Om dat te begrijpen moet je terug in de geschiedenis. Hoe ver terug hangt ervan af met wie je spreekt, maar tenminste moet je terug naar de vergadering van 22 november 1997, toen de kandidatenlijst voor de Haagse gemeenteraad werd vastgesteld. Tijdens die tumultueuze vergadering was er een grote groep nieuwe allochtone leden. Die avond werd de voorgestelde kandidatenlijst gewijzigd: Niet Bert van Alphen maar oud-fractievoorzitter Niek Roozenburg werd lijsttrekker en het nieuwe kandidaat-raadslid Ahmet Daskapan, die op een verkiesbare derde plek was gezet, schoof naar plaats twee. In de media verscheen het verhaal dat Daskapan zich met steun van de nieuwe leden hoog op de lijst had weten te manoeuvreren en dat Niek Roozenburg zijn positie te danken had aan Daskapan.

Een onderzoekscommissie van het landelijk bureau onder leiding van Peter Lankhorst vond daarvoor geen feiten, maar de sfeer was verpest.

Fifty-fifty

Begin 1998 was er een 'verzoeningsbijeenkomst'. Onder leiding van toenmalig landelijk partijvoorzitter Ab Harrewijn werd afgesproken dat een 'commissie diversiteit' zou gaan onderzoeken hoe de participatie en integratie van allochtonen kon worden verbeterd. Die commissie (negen mensen waaronder Daskapan, voormalig raadslid Yasmina Haifi en voorzitter van de commissie diversiteit Jaap de Jong) organiseerde in november 2000 een 'diversiteitsweekend'. Als prikkelende stelling werd 'fifty-fifty' besproken: de kandidatenlijst voor de gemeenteraad zou voor vijftig procent uit allochtonen en voor vijftig procent uit autochtonen moeten bestaan.

Op de ledenvergadering in februari poneerde Daskapan onverwacht deze stelling als aan te nemen voorstel. Bespreking werd uitgesteld. De volgende vergadering kwam de commissie diversiteit met een herformulering van Daskapans voorstel. Daar dook het idee op voor een 'ritslijst' (ook wel zebralist genoemd), waarbij allochtoon en autochtoon om en om

op de kandidatenlijst staan. Die vergadering werd geschorst. Twee weken later praatte men verder en werd er een motie aangenomen die vroeg om voorlopig af te zien van een besluit.

Maar in mei is er door toedoen van de commissie met een meerderheid van veertig tegen twintig toch een voorstel aangenomen. Het is een voorstel waarvan je je kan afvragen waarom het zoveel herrie veroorzaakt. Er staat: 'het bestuur bewerkstelligt dat in haar geledingen een gelijkwaardige vertegenwoordiging van de Haagse multiculturele samenleving zichtbaar wordt, waarbij aan gelijke getalsmatige verhoudingen zoveel mogelijk recht wordt gedaan.' De paragraaf die over de kandidatenlijsten gaat, roept de selectiecommissie op actief kandidaten te werven onder alle groepen in de Haagse samenleving (jongeren, ouderen, etc.).

Twee dagen later schreef Trouw dat Daskapan 'opnieuw' een coup had gepleegd en dat een deel van de tegenstanders uit de partij dreigden te stappen.

Hardnekkig

Het is niet zwart tegen wit. En het is ook niet de oude garde tegen de nieuwe garde. Maar bij de voorstanders zitten meer allochtonen en bij de tegenstanders zitten meer

leden die al langer actief zijn (al is een van de grote voorstanders, Jaap de Jong, al sinds 'mensenheugenis' actief). Voor een verslaggever is het voorzichtig manoeuvreren. Daskapan wil wel praten met GroenLinks Magazine, maar niet zonder zijn twee medestrijders uit de commissie diversiteit: Yasmina Haifi en Jaap de Jong. 'Het moet niet om mijn persoon gaan'.

Van een verzoeningstoon is geen sprake. Ahmet Daskapan: 'Wil je veranderen, dan moet het raken. Dit is geen theoretische discussie meer. Ik vindt GroenLinks intern en extern teveel verschillen. GroenLinks is extern een voorbeeldige partij als het om integratie van allochtonen gaat, maar intern niet.'

Volgens Daskapan zijn de voorstellen nodig omdat de afdeling Den Haag niet leert van zijn verleden. 'De afdeling is heel hardnekkig in het tot zondebok verklaren van allochtonen. Astrid Roemer is met rel vertrokken; Yasmina Haifi wilde zelf weg, maar dat was maar beter ook, nu is er kritiek op mij. De afdeling neemt geen stappen voorwaarts. Als er iets niet goed loopt, dan ligt het aan allochtonen. Dat mechanisme moet doorbroken worden. Daarom hebben we deze voorstellen gemaakt.'

Niet alle allochtonen denken er zo over. Er zijn ook allochtonen

die tegen hebben gestemd. Daskapan repliceert: 'Dat zijn excuus-Turken.'

Hokjes

Bestuurslid Kaya Coskun ('hoe kan ik weten dat jij echt van GroenLinks Magazine bent?') is fervent tegenstander van de ritslijst. 'Ik wil niet ergens neergezet worden omdat ik een zwarte kop heb. Ik vind ook dat je met dwang het integratieproces niet bevordert maar eerder belemmert. Het denken in hokjes spreekt mij niet aan. Maar het meeste bezwaar heb ik tegen de manier waarop de voorstellen zijn doorgedrukt, dat dominantiegedrag.'

Coskun is een van de zeven mensen die in een open brief bezwaar maakten tegen de gang van zaken. Hun woordvoerder is Freerk Kiesow: 'Een partij is in principe geen afspiegeling van de maatschappij. Een christelijke partij is geen afspiegeling, en Groenlinks is dat ook niet. Dus dat hele idee dat de partij getalsmatig een afspiegeling moet zijn, daar ben ik tegen.'

'En daarbij: GroenLinks is geen supermarkt die functies weggeeft. Dus als allochtonen hun plek komen opeisen, zoals in de discussie wel is gezegd, dan vind ik dat er niks op te eisen is. Bovendien als het om functies gaat, dan zijn er zat functies. Het hoofdredacteurschap van het afdelingsblad is heel lang een vacature geweest.'

Ook Kiesow heeft vooral bezwaren tegen de manier waarop de discussie is gevoerd. 'Ik heb me enorm gestoord aan het wantrouwen van Daskapan. Hij vindt dat er in Den Haag een soort schijnparticipatie is. Volgens mij is Daskapan met heel andere dingen bezig. Hij is bezig met politieke machtsstrijd.'

Daskapan reageert nuchter op dat soort beschuldigingen. 'Macht? Wat heeft GroenLinks nu voor macht. Als het mij om macht ging, zat ik toch bij een andere partij.'

Wat veel leden verontrust, is de raadselachtige toename van het aantal leden. Sinds een paar maanden is de afdeling Den Haag gegroeid van 500 naar 750 leden. Volgens Trouw kon Daskapan de voorstellen op de vergadering door drukken, door op de vergadering te verschijnen met 40 nieuwe leden.

Gecontroleerd

'Bullshit', zegt David Rietveld, de jonge voorzitter van de afdeling die met alle partijen overweg kan. 'De voorstanders zaten voor in de zaal, daarachter de tegenstemmers en daarachter een heleboel Turkse of Koerdische leden. Misschien dat mensen die groep als nieuwe leden bestempelden, maar voor mij waren er een hoop bekende gezichten. Iedereen is ook gecontroleerd of ze lid waren en de contributie hadden betaald.'

Rietveld weet niet waar de ledengroei vandaan komt. 'Ik heb

me voorgenomen die leden gewoon als nieuwe leden te zien. 'Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten'.'

Maar een deel van de Haagse leden vertrouwt het niet. Freerk Kiesow: 'Wie is er met mobilisatie bezig? Wat wil die daarmee, waarom gebeurt dat achter de schermen? Ik heb daar zorgen over. Met het aangenomen voorstel over gelijkwaardige vertegenwoordiging maak je je bovendien als partij kwetsbaar. Zo van 'oh, bij die partij kan ik raadslid worden'. Anonieme bronnen suggereren dat zowel Daskapan als een van de tegenstanders op die manier steun proberen te verwerven, maar niemand kan dat hard maken. Daskapan ontkent: 'Ik heb me ook het hoofd gebroken over die ledengroei. Mijn inschatting is dat het een combinatie van factoren is. Progressieve vluchtelingen worden politiek actiever en komen op GroenLinks af. De Koerdische gemeenschap wil politiek actief worden. Dan is er een categorie met onduidelijke motieven. Ik heb in het koffiehuis een paar keer gehoord van mensen die ineens stukken hadden gekregen van GroenLinks. Een deel van de mensen is wel geronseld. Ik weet niet door wie. Als ik zelf ergens een inleiding moet houden, maak ik natuurlijk ook reclame voor Groenlinks.'

Warm nestje

De vraag is of wat er in Den Haag gebeurt, veel te maken heeft met de persoon Daskapan. Geen poldermodelfiguur, noemde het rapport Lankhorst hem destijds met enig understatement. Feit is wel dat hij steeds in gesprek blijft. Hij is onvermoeibaar in de discussie. Op de mailinglist van Den Haag, het interne discussieplatform, komen nog steeds zijn bijdragen binnen.

Voor anderen heeft de discussie dan ook meer te maken met de verhoudingen binnen de afdeling Den Haag. Jaap de Jong: 'De afdeling Den Haag was altijd een warm nestje. We konden partijvergaderingen bij wijze van spreken op verjaardagsfeestjes houden. Nu zijn er nieuwkomers bijgekomen, die gaan na afloop van een vergadering niet mee naar de kroeg, maar naar het koffiehuis. Dan krijg je verhalen over 'wat zijn die aan het beramen in dat koffiehuis?'

Volgens Ab Harrewijn, destijds als landelijke partijvoorzitter betrokken bij de afdeling is Den Haag een voorloper. 'De discussie is heel legitiem. Voor vrouwen hebben we in de PSP ook om-en-o lijsten gehad. Dat Den Haag als eerste afdeling met een dergelijke discussie te maken krijgt, is niet vreemd. Het is een afdeling met een heleboel allochtonen, die een hele actieve houding hebben. Dat is ook het aardige. Je moet het probleem zien als een uitdaging.' ■